

Keurmerk voor winkels van waarde in de binnenstad

Freek Hays
AMSTERDAM

Tussen alle Nutteliwinkels, coffeeshops en souvenirwinkels bevinden zich in het centrum van Amsterdam nog genoeg adresjes van en voor Amsterdammers. Eigenaars van dat soort zaken kunnen hun winkel voorzien van een nieuw keurmerk: het zegel van Amsterdam.

Ondernemer en centrumbewoner Bonne Reijn wil met het zegel meer zichtbaarheid en waardering geven aan 'de ondernemer die de stad over-eind houdt'. Het eerste zegel moet in 2027 worden uitgereikt.

De Amsterdamse kledingmaker, die sinds 2017 een winkel op de Zeedijk heeft, kwam op het idee naar aanleiding van het gemeentelijke voorstel 'Reclaim het centrum'. In dit voorstel sprak de gemeenteraad vorig jaar de ambitie uit om de balans in het stadscentrum te herstellen, zodat de ruimte in de binnenstad weer meer ten goede komt aan inwoners van de stad.

Erkenning

Volgens Reijn zijn er in de binnenstad genoeg ondernemingen te vinden die voor Amsterdammers interessant zijn, maar krijgen die niet altijd de waardering die ze verdienen.

Dat Amsterdammers de binnenstad steeds vaker milden, draagt daar niet aan bij, zegt Reijn. "Er zijn genoeg ondernemers die meer dan een commerciële functie hebben." Als voorbeeld noemt hij Slagerij Vet, die al vier generaties wordt bestierd op de Zeedijk. "Iedere buurtbewoner kent deze plek."

Amsterdammers kunnen over een aantal maanden een ondernemer nomineren, waarna een adviesraad die beoordeelt. Dat gebeurt aan de hand van een 'meetlat' met 'zachte waarden'. Bijvoorbeeld: de buurt-functie van een zaak, een vast gezicht in de wijk of de Amsterdamse eigenheid van een onderneming.

Reijn: "We zijn nog bezig met het ontwikkelen van een waardenkader,

zodat meetbaar wordt of een ondernemer in aanmerking komt voor het zegel. Concreet kun je denken aan de ondernemer die de straat schoonveegt, jarenlang vast personeel heeft of klanten bij naam kent."

Met de slogan "Zegel op de gevel" krijgen ondernemers status en erkenning. Reijn hoopt dat dit zal bijdragen aan beter contact met de lokale overheid. Het zegel moet resulteren in 'korte lijntjes en betere bureaucratie', staat in de aankondiging van de organisatie achter het keurmerk, die de komende maanden meer vorm moet krijgen.

Tron om op te slaan

Volgens Reijn krijgen kleine ondernemers nu te vaak 'computer says no' te horen wanneer ze iets willen wat buiten de regels van de gemeente valt. Het zegel moet ervoor zorgen dat ondernemers een tron krijgen om op te slaan en ambtenaren 'naar binnen toe munitie krijgen om scherpe keuzes te maken'.

De stichting achter het initiatief, die onafhankelijk van de gemeente opereert, moet in september zijn opgericht, waarna bestuursleden worden gekozen en de plannen verder worden uitgewerkt.

Amsterdammers die mee willen praten of ideeën hebben, kunnen tot en met 3 mei elke zaterdag terecht op de Oudezijds Voorburgwal 72.

Veel ondernemers hebben niet alleen een commerciële functie'

Dwangsom voor beheer HiCondo

Samme Lamertig
AMSTERDAM

De gemeente heeft de beheerder van een groot studentencomplex in Zuid-oost meerdere lasten onder dwangsom opgelegd, samen goed voor 45.000 euro.

Uit onderzoek van *Het Parool* bleek een half jaar geleden al dat bewoners van studentencomplex HiCondo, met 350 studentenstudio's, te maken hadden met onverklaarbaar hoge servicekosten en een torenhoge borg. Wethouder Zita Pels zei destijds: "Ook als we al het bewijsmateriaal hebben, kan het nog even duren."

Dat ingrijpen lijkt ervan te komen. De gemeente schrijft dat uit onderzoek is gebleken dat de pandbeheerder van HiCondo op meerdere punten de Wet goed verhuurderschap overtrad. Zo vraagt de pandbeheerder volgens de gemeente inderdaad te hoge

borgsommen en krijgen bewoners na afloop van hun huurcontract de borg te laat terug. Daarnaast zijn de servicekosten te hoog of betalen studenten servicekosten voor service die ze niet krijgen. Ook zijn bewoners niet goed geïnformeerd over de rechten en plichten als huurder en over waar ze heen kunnen met problemen. Dat is in strijd met de informatieplicht.

Servicekosten

Blijft de pandbeheerder de regels rond borgsommen en servicekosten overtreeden, dan legt de gemeente per overtreding een dwangsom van 10.000 euro op. Voor het schenden van de informatieplicht kan een dwangsom van 25.000 euro volgen. In totaal kan de boete oplopen tot 530.000 euro.

Er waren ook meldingen van intimidatie door de beheerder. De gemeente stelt dat er onvoldoende bewijs was om hiertegen op te treden.

Philip zei: blijf lekker thuis. Dat is ook gezellig'

Interview Na overlijden man blijkt financiële malaise

Marianne Heemskerk (61) moest haar miljoenenvilla in Oud-Zuid verkopen nadat haar man was overleden. De oorzaak: financiële malaise waar zij geen weet van had. Ze overwon haar schroom en schreef er een boek over: *Dat regelt mijn man altijd*.

Mailika Sevil
AMSTERDAM

Marianne Heemskerk (61) noemt zichzelf een paradijsvogel en dat mogen we ook letterlijk nemen. Ze is een tussdang bonte verschnijning dat ze, al wandelend over de Beethovenstraat in Oud-Zuid, zowat de nekken doet vertrekken. Ze ploft neer op het terras van koffiezaakje Et Claire. Haar tasje met miniatuurknuffelbeertjes eraan genaaid, krijgt een plekje op de stoel naast haar. Als ze van de fotograaf een compliment krijgt over haar kleurrijke outfit, neemt ze dat hartelijk in ontvangst. "Nee, beige is niet mijn kleur."

Dit stukje Amsterdam, daar waar de rijken wonen en shoppen, is haar habitat. Tot een paar jaar geleden woonde ze in de Diepenbroekbuurt, waar de duurste huizen van Amsterdam staan. In 2021 had ze haar villa voor 5,2 miljoen euro te koop gezet. Rijkensnablad *Quote* maakte daar nog een reportage over: 'Binnenkijken in het kleurrijkste huis van het land'. Voor die ruim 5 miljoen kreeg de koper 422 vierkante meter woonoppervlakte, met heel veel print-behanges - waarover zo meer.

Marianne is een van de weinige vrouwen uit de well-to-do-kringen die openlijk vertellen over een plotsse welvaartsval. Toen haar man Philip in 2020 op 61-jarige leeftijd vrij plots overleed, bleken de zaken er financieel zo beroerd voor te staan, dat ze van haar fiscalist het advies kreeg het huis aan de Herman Heijermansweg in Oud-Zuid te verkopen. "Dat hoorde ik vier uur na het

overlijden van Philip. Zijn lichaam was nog warm." Ze was stupefakt. Ze had geen idee van zijn, en dus ook haar, financiële misère. Na verdriet, ongelooft, paniek en een periode van scherven rapen, kwamen de vragen. Waarom heeft zij, nota bene universitair opgeleid in bestuurs- en bedrijfskunde, nooit vragen gesteld over het geld? Waarom heeft ze een goede baan opgegeven voor het moederschap? Hoe had ze het anders kunnen doen?

Nu ligt er een boek en een theatershow: *Dat regelt mijn man altijd*. Hierin stelt ze haar eigen rol van onwetende echtgenoot ter discussie. "Ik noem mezelf een duffe doos." Ook adviseert ze andere vrouwen (en mannen) hoe ze op het gebied van financiën gelijkwaardig(er) in een relatie kunnen zitten.

En zij was toevallig rijk, maar dit probleem gaat dwars door alle inkomensgroepen heen, zegt ze. Trouwens: ze is zelf ook niet met de gouden lepel in de mond geboren. "Ik zeg altijd: ik ben maar een simpele Amsterdamse uit West. Mijn vader had een schuimplasticwinkel. *That's it*."

Carrièrebreek

Maar eerst even terug naar de ontmoeting met Philip. Het waren de jaren negentig. Zij had een goede baan als beursmanagier en vloog de wereld over. "Ik had een obstinate contact-advertentie in *NRC* gezet. 'Ik zoek een man die

➔ **Marianne Heemskerk kreeg 'zakgeld': 'Dan kreeg ik te horen: 'Is het nu al op?' Dat geeft een ongelijkheid die ongezond is.'**

FOTO JORIS VAN GENNIP

dood, in de volle breedte duidelijk werd. In een notendop haar lezing: de zaken gingen niet goed. Philip had fors geïnvesteerd in een biotechbedrijf dat failliet ging. Hij kreeg vanwege de huizen crisis, onverwacht, geen hypotheek voor het huis aan de Herman Heijermansweg, terwijl hij de koop al wel had gesloten.

Hij zocht zijn uitweg in een noodgreep: hij sloot een private lening af, tegen een torenhoge rente van 7 à 8 procent. "Zelfs de erfenis die de kinderen van hun grootmoeder hadden gekregen, zat in het huis."

The sky is the limit

Marianne loopt op haar groen-roze cowboyboots richting de Herman Heijermansweg op de Apollolaan. "Ik heb hier zoveel stappen gezet." Ze zat op het Ignatius Gymnasium, werkte een tijd voor de RAI en later ging ze er wonen.

In die tijd leek *the sky the limit*. Vlak voor zijn dood kocht hij nog – zonder overleg – een Tesla Model X. Zij was druk met de inrichting van het huis. De keuken werd paars met geel. Er kwam een bioscoop met dertien stoelen en een bar met een pooltafel. Van de kelder tot de nok hing het huis vol met domotica. "Die renovatie kostte denk ik wel een miljoen. Dat is het gekke als je zoveel hebt, dan voelt 1000 euro hetzelfde als bij een ander een tientje. Geld heeft geen waarde meer."

Even later staat ze voor het kolossale huis aan de Herman Heijermansweg. Alle kleur is weg. De nieuwe bewoners hebben alles over laten schilderen. "Beige en wit," weet ze, omdat ze nog wel eens binnen is geweest. Die splkspjln-ternieuwe geel-paarse keuken is eruit gesloopt en de behangettes zijn weg.

Ze verwijt zichzelf dat ze nooit vragen heeft gesteld. Voor de relatie was dat ook beter geweest. Marianne denkt dat Philip nooit iets heeft gezegd omdat hij haar niet ongerust wilde maken. "En hij had ook een ego, hè. Zijn imago van succesvolle ondernemer stond op het spel." Ze denkt dat die druk hem uiteindelijk te veel is geworden.

Nu woont Marianne in een appartement in Buitenveldert, werkt ze onder meer als auteur, spreker en theatermaker, en moet ze net als de meeste mensen op de centen letten. Ze vindt het best eng om haar verhaal te vertellen, zeker vanwege 'de bedragen', die nu naar buiten komen.

"Wat voor beeld zullen mensen van me hebben? Status boeide me niet zo, maar ik mis dat onbezorgde levenje nog wel eens. Aan de andere kant: nu kan ik mensen hopelijk iets leren, bewustzijn creëren door de fouten die wij hebben gemaakt."

Marianne Heemskerk: Dat regelt mijn man altijd, €29,95

'Dat is het gekke als je zoveel hebt, dan voelt 1000 euro hetzelfde als bij een ander een tientje'

'Status boeide me niet zo, maar ik mis dat onbezorgde levenje nog wel eens'

arrogant, eigenwijs, wispelturigen dominantis. Iemand die mij er wel onder kan, maar niet wil houden' – zo iets."

Philip, een durfinvesteerder uit Amsterdam, reageerde. Hij, een man met een rode bandplooi broek en elleboogstukken op zijn tweedjasie en zij met al haar kleur. Leuk, maar niet mijn type, concludeerden ze beiden na een date. Het werd toch serieuus. Samen kregen ze drie kinderen en dat was ook het moment dat Marianne stopte met werken. "Philip zei: blijf toch lekker thuis. Dat is ook gezellig." Zo geschiedde. "Hij verdiende toch genoeg."

Dát, op dat moment, had ze hét gesprek moeten voeren, stelt ze in retrospectief. "Als je sa-

men afspreekt dat er een tijdje minder gaat werken of stopt met werken, dan is het heel lastig om te zeggen: oké, maar mijn werk thuis heeft ook waarde. Hoe compenseren we dat? Hoe compenseren we mijn carrièrebreuk? En mijn pensioengat? Beslis samen over bestedingen."

In een financiële escaperoom

Marianne kreeg zakgeld. Zo werd het natuurlijk niet genoemd, maar zo voelde het soms wel, zegt ze. "Dan kreeg ik te horen: 'Is het nu al op?' Dat geeft een ongelijkheid die ongezond is."

Natuurlijk is het mooi als beide partners ongeveer evenveel verdienen, maar als dit niet zo uitpakt – en vrouwen zijn helaas vaker financieel

afhankelijk – dan moet je een eerlijke verdeling vastleggen, zegt ze. "Hoe langer je wacht met dit gesprek, hoe moeilijker het wordt."

Marianne durfde er zelf nooit over te beginnen en stelde het uit tot hij in het ziekenhuis lag, vlak voor een risicovolle openhartoperatie. Of hij iets op papier wilde zetten, voor het geval hij mocht omvallen?

Een totaal verkeerde timing natuurlijk, dat snapt ze nu ook wel. Hij werd boos, zij geïrriteerd. En ze kreeg een mailtje dat ze pas na de operatie durfde te openen. Het voelde, zo omschrijft ze, alsof ze een financiële escaperoom in werd gestuurd. "Zonder aanwijzingen."

Daar kreeg ze een voorproefje van wat, na zijn